

DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.8066505>

*Стеценко К. В., студентка,
науковий керівник – старший викладач каф. 801 Богдан О. М.
Національний аерокосмічний університет ім. М. Є. Жуковського
«Харківський авіаційний інститут»*

Організаційний доступ до публічної інформації в державних органах

Мета Закону України «Про доступ до публічної інформації» – це повна відкритості виконувачів владних повноважень й реалізація права кожної особи на доступ до публічної інформації.

Інформація – відображена та задокументована будь-якими засобами та на будь-яких носіях інформація, яка була отримана або створена в процесі виконання суб'єктами владних повноважень своїх обов'язків, передбачених чинним законодавством або яка перебуває у володінні суб'єктів владних повноважень, інших розпорядників публічної інформації, визначених цим Законом.

Згідно статті 10 Закону України «Про доступ до публічної інформації» особа має можливість отримати інформацію, яка її цікавить, але перед використанням потрібно надати відомості про те, нащо збирається ця інформація даною людиною.

Інформаційний запит – це законна вимога громадянина або юридичної особи до розпорядника інформації надати публічну інформацію, що знаходиться в його володінні.

Запитувач має право звернутися до розпорядника інформації із запитом на інформацію незалежно від того, стосується ця інформація його особисто чи ні, без пояснення причини подання запиту.

У разі якщо з поважних причин (інвалідність, обмежені фізичні можливості тощо) особа не може подати письмовий запит, його має оформити відповідальна особа з питань доступу до публічної інформації, обов'язково зазначивши в запиті своє ім'я, контактний телефон, та надати копію запиту особі, яка його подала.

Також запит на отримання інформації може бути колективним або індивідуальним. Надаватися запит мають право в різних формах (усній, письмовій, а також поштою, факсом, телефоном) залежно від вибору запитувача.

Публічна інформація буває відкрита та з обмеженим доступом.

Інформацією з обмеженим доступом є:

- таємна інформація;
- конфіденційна інформація;
- службова інформація.

Таємна інформація – інформація, доступ до якої обмежується відповідно до частини другої статті 6 цього Закону, розголошення якої може завдати шкоди особі, суспільству й державі. Таємною визнається інформація, яка містить державну, професійну, банківську, розвідувальну таємницю, таємницю досудового розслідування та іншу передбачену законом таємницю.

Конфіденційна інформація – інформація, доступ до якої обмежено фізичною або юридичною особою, крім суб'єктів владних повноважень, та яка може поширюватися у визначеному ними порядку за їхнім бажанням відповідно до передбачених ними умов. Не може бути віднесена до конфіденційної інформація, зазначена в частині першій і другій статті 13 цього Закону.

Оприлюднення в мережі Інтернет інформації про діяльність органів виконавчої влади здійснюється з метою підвищення ефективності та прозорості діяльності цих органів шляхом впровадження та використання сучасних інформаційних технологій для надання інформаційних та інших послуг громадськості, забезпечення її впливу на процеси, що відбуваються в державі.

Отже, можна сказати, що кожна особа має право отримати доступ до публічної інформації без пояснення причини запиту, на що їй мають надати доступ. Розпорядники інформації мають відкрито й без будь-яких прохань пояснення про потреби запиту надати інформацію, яка є публічною. Винятком з правила є публічна інформація, яка може нашкодити іншій особі, установі, державному органу.